

Datum: 05.03.2017
Medij: Politika
Rubrika: Društvo
Author: Olga Janković
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 515
Tiraž: 0

Naslov: Znamenja slave i časti vojvode Petra Bojovića

Strana: 8

Znamenja slave i časti vojvode Petra Bojovića

Odlučni vojskovođa, rođoljub, ratnik, vojni pisac i prevodilac nosilac je 41 srpskog, jugoslovenskog i evropskog odlikovanja za zasluge i odanost otadžbini i narodu

Pačevo – Posmrtnom trubom prošlost svoju reći, njom se nadao, kad te smuće škole, ponosan trpi, jer ni tvoji preći nikada nisu umeli da mole. Ovim stihovima Neđeljko Tešević, generalni sekretar predsednika Republike Srbije, otvorio je izložbu „Vojvoda Petar Bojović – Znamenja slave i časti“ i pozvao publiku Doma vojske i grada na Tamišu da pogleda postavku velike istorijske i kulturnološke vrednosti za Srbiju, koju su priredili Medija centar „Odbrana“, Generalni sekretarijat predsednika Republike Srbije i Narodni muzej iz Čачка, uz pomoć Komande Kopnene vojske.

Prigoda o životnom putu i Bojovićevih punih 46 godina u ratnoj uniformi započinje na zlatarskim pashalicama, nastavljajući se kroz tursko loba i šest ratova, sve do pozicije načelnika Štaba Vrhovne komande i komandanta Prve armije u pobodu Solunskog fronta, koji je neprolaznu slavu stekao u ratovima Srbije za oslobođenje i ujedinjenje. Prateći taj veličanstveni niz, izložbu čini kolekcija od 41 odličja, koju je Kosta Rakić, ispušavajući zavet vođovinoj sina Dobrosava, čuvalo duže od pet decenija i nedavno predao u amanet srpskom narodu, a na trajno čuvanje predsedniku Republike Srbije.

Autor postavke Radivoje Bojović, predstavljajući izuzetno vrednu zbirku, ističe da su upravo odlikovanja i uniforme vojvode Petra Bojovića njen najznačajniji deo, koji tako postaje naše trajno seћање na izuzetnog i po mnogo čemu jedinственог војника и стратега Српске војске.

„У својој официрској каријери, војвода је 25 пута одликован српским и југословенским одликовањима, израђеним у медаљарским радионицама у Бечу и Паризу, и 16 пута одликовањима европских земаља. Међу њима је српски Орден Белог орла са мачевима првог реда – једини који се чува у некој државној колекцији, Орден Карађорђевог звезда са мачевима другог реда, златне медаље за храброст које је понео и као поручник и као генерал, француски Орден Легије части првог реда, енглески Орден Светог Михајла и Светог Ђорђа другог реда. Ту су и укази о унапређењу ратног команданта који је са својом Првом армијом први ушао у ослобођени Београд, 1. новембра 1918. године, као и његов најдражи академски знак, који је носио као успомену на прво место у рангу међу питомцима 12. класе Артиљеријске школе Војне академије“, истиче Радивоје Бојовић.

Војвода Бојовић је симбол истинске оданости отаџбини и народу и историјска величина у својој људској димензији, а ова изложба, коју је видело више од 12.000 људи, напор је да се изузетна прича о, нажалост, мало познатом великану наше војне историје, приближи јавности и врати деценијама скрајнуто сећање на славу и победе Српске војске у Првом светском рату.

Пуковник Стевица Карапанџин, директор Медиа центра „Одбрана“ подсећа на живот и

Војводска празнична блуза Петра Бојовића, војводске еполетушке и Орден Легије части

дело војводе Бојовића, једног од четворице великана, поред Радомира Путника, Живојина Мишића и Степе Степановића, нарочито поносан што ће се име овог великог војводе другачије помињати и памтити.

„Изузетно је његово командовање Првом српском армијом током нападне операције у Срему 1914. године, али и изненадно пребацивање Армије из ширих рејона Певинаца и Пешке за непуну два дана, пешке. Данас је мало познато да је разлог његовог смењивања са дужности команданта Армије 15. новембра 1914. годи-

не у Мионици у Штабу Армије била његова рана на ноzi и страховит бол који му је задавала, као и чињеница да због болести три недеље није могао да устане из постеље“, наводи пуковник Карапанџин.

Од последица затворске тортуре војвода Петар Бојовић преминуо је 19. јануара 1945. године у својој кући у Београду. Једини је српски бојни војвода кога су понизили уништили његових ратника из балканских и Првог светског рата, сахрањен без војних почести.

Олга Јанковић